

'Bonjour... and good night' | 'Bonjour... και καληνύχτα!'

artis causa, Θεσσαλονίκη 23/2-31/3/2012

artis causa gallery

Μητροπόλεως 97, 54622 Θεσσαλονίκη Τ. 2310.223.041 www.artcau.gr artcau@gmail.com

'Bonjour... & καληνύχτα!'

Kati Mahrt
Βασίλης Καρακατσάνης
Αντώνης Παπαδόπουλος

Επιμέλεια: Ανθή Αργυρίου

εγκαίνια έκθεσης: Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου 2012, στις 20.00
διάρκεια έκθεσης: 23.02 – 31.03.2012

Kati Mahrt, *Supplies*, 2005, 48 x 30 cm, Ερμπίλι, υαλίνο
(Kalkbäcksteware)

Kati Mahrt

Βασίλης Καρακατσάνης

Αντώνης Παπαδόπουλος

'Bonjour... και καληνύχτα!'

επιμέλεια Ανθή Αργυρίου

εγκαίνια έκθεσης: Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου, στις 20.00
διάρκεια έκθεσης: 23.02 – 31.03.2012

Η γκαλερί Artis Causa παρουσιάζει την ομαδική έκθεση με τίτλο 'Bonjour... και καληνύχτα!' με έργα ζωγραφικής, χαρακτικής και κολάζ τριών καλλιτεχνών: της **Kati Mahrt**, του **Βασίλη Καρακατσάνη** και του **Αντώνη Παπαδόπουλου**.

Η επιμελήτρια της έκθεσης, κριτικός τέχνης Ανθή Αργυρίου, σημειώνει: 'Το σύνολο της εικαστικής δημιουργίας που θα εκτεθεί συνθέτει μια διαλεκτική διαδρομή από το χτες μέχρι το σήμερα, από την ελαφρότητα μιας ευημερίας που έχει παρέλθει στην περίσκεψη και την ενδοσκόπηση που ενέχει το ανησυχητικό παρόν. Σημείο αφητηρίας αποτελούν χρηστικά αντικείμενα της καθημερινότητας, ημερολογιακού τύπου σημειώσεις και ζωγραφικές αποδόσεις μιας εσωτερικής αναζήτησης που συμπυκνώνει τον χρόνο που μεσολαβεί από την έκπληξη και την προσμονή κάθε ξεκινήματος μέχρι την λειψή κατάληξη μιας διαφευσμένης πορείας.'

Οι καλλιτέχνες πειραματίζονται με τα εικαστικά τους μέσα ο καθένας με τον δικό του, διακριτό τρόπο. Ποικίλες τεχνικές των γραφικών τεχνών συναντούν επιζωγραφισμένα κολάζ με έντονες χρωματικές αντιθέσεις και υπερρεαλιστικές εικόνες με παστέλ και κάρβουνο.

Η **Kati Mahrt** γεννήθηκε το 1956 στο Κίελο της Γερμανίας. Σπούδασε εικαστικές τέχνες και επιστήμη της τέχνης στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Braunschweig. Από το 1978 έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις, διεθνείς Biennale χαρακτικής, και έχει πραγματοποιήσει πολυάριθμες ατομικές εκθέσεις σε γκαλερί και μουσεία. Μεγάλος αριθμός έργων της εκτίθεται σε μουσεία, δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές. Έχει τιμηθεί με το Βραβείο της Ευρωπαϊκής Biennale Χαρακτικής (Στουτγάρδη, 1987). Από το 1983 διδάσκει εικαστικές τέχνες και επιστήμη της Τέχνης στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Braunschweig και στο Πανεπιστήμιο Hildesheim (Γερμανία).

Ο **Βασίλης Καρακατσάνης** γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1957. Ζει και εργάζεται στην Ελλάδα. Σπούδασε ζωγραφική στις Ανώτατες Σχολές Καλών Τεχνών της Αθήνας & της Βαρκελώνης, συντήρηση αρχιτεκτονικών μνημείων στο Centro Europeo της Βενετίας. Έχει εκθέσει από το 1982 έως σήμερα σε Ελλάδα, Κύπρο, Ισπανία, Ιταλία, Ινδονησία & Γερμανία, ενώ έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές και έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες διεθνείς εκθέσεις και art fairs σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Ο **Αντώνης Παπαδόπουλος** γεννήθηκε το 1972 στο Vestervik της Σουηδίας και σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του St. Etienne, στη Γαλλία, ενώ έχει παρουσιάσει ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε γκαλερί, μουσεία και ιδρύματα πολιτισμού τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

ARTIS CAUSA GALLERY Μητροπόλεως 97, 54622. Θεσσαλονίκη, 2310.223.041 www.artcau.gr artcau@gmail.com

“Bonjour... & καληνύχτα”

3 καλλιτέχνες, 3 εικαστικά μέσα, 3 καταγραφές. Ένας κύκλος που κλείνει.

Εκκινώντας από απλά, καθημερινά χρηστικά αντικείμενα, η Kati Mahrt και ο **Βασίλης Καρακατσάνης** μας δίνουν ο καθένας την δική του προσωπική εικονογράφηση μιας εποχής που αφήνουμε πλέον διακριτικά πίσω μας.

Στα κολλάζ και τα ζωγραφικά έργα του Καρακατσάνη τα έντονα χρωματικά πεδία που αποτελούν το φόντο μιας λαμπερής κοινωνικής ζωής, κυριαρχούν, καθώς συνδιαλέγονται με αντικείμενα που συχνά απεικονίζει ο καλλιτέχνης στην εικαστική του επιφάνεια: γόβες, καρέκλες, τσαγερά και ποτήρια, όλα φετίχ ενός κοινωνικού status που έγινε στόχος και νόημα ζωής για ολόκληρες γενιές. Ο Καρακατσάνης, τόσο στην σειρά με τίτλο ‘Alcohol’, όσο και στην ‘Urban details’, επιμένει emphaticά σε μια καλλιτεχνική παράδοση που κλείνει το μάτι στην pop art και παραπέμπει στην αισθητική της διαφήμισης, του lifestyle, της επιδερμικής, επιπόλαιας διαβίωσης μιας πολύ συγκεκριμένης κοινωνικής τάξης: της κολοσσιαίας μεσαίας τάξης που διογκώθηκε στην μεταπολιτευτική περίοδο, στα χρόνια της οικονομικής άνθησης η οποία βρήκε την δικαίωση και την κορύφωσή της στην ανάληψη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 –για να καταρρεύσει σαν χάρτινος πύργος μία πενταετία αργότερα. Η λάμψη και η αισιοδοξία που αποπνέει μια ευήμερουσα δημόσια ζωή η οποία έμοιαζε να έχει νικήσει τον δράκο του παραμυθιού είναι εμβληματική, ακόμη κι όταν υπομνήσεις ενός όχι και τόσο λαμπερού ιστορικού παρελθόντος παρεισφρύνουν στον καμβά με την μορφή ενός ‘αυτιστικού’, επαναλαμβανόμενου άλμπουμ φωτογραφιών αγαπημένων προσώπων που χάνονται στην αίγλη της λήθης. Η κοινωνική χαρτογράφηση του Καρακατσάνη διασώζει ωστόσο και ένα προσωπικό στίγμα: σελίδες ενός ημερολογίου κρύβονται πίσω από ποτήρια και κοκτέιλ, βουβή υπενθύμιση μιας έντονα βιωματικής ματιάς που εκθέτει και συγχρόνως διαπερνά την υποκρισία ολόκληρης της νοοτροπίας του σύγχρονου ‘εγώ’ της αστικής κοσμοθεωρίας.

Ο καλλιτέχνης-αυτόπτης μάρτυρας, ιστορικός, ο καλλιτέχνης-σημειολόγος.

Η **Kati Mahrt** επιδίδεται σε μια ζωγραφική άσκηση με χαρακτηριστικά μέσα. Τόσο στα τοπία της όσο και στις πιο αφηρημένες συνθέσεις, στα δικά της ιδιόμορφα πορτρέτα, η μήτρα και η αποτύπωση αναμειγνύονται με την ματιά ενός εικαστικού που προσπαθεί να αποδώσει ταυτόχρονα το καθημερινό και το ανοίκειο, το αναγνωρίσιμο αντικείμενο και την αινιγματική φιγούρα μιας απροσδιόριστης λανθάνουσας μορφής. Κινείται έτσι με άνεση μέσα σε μια μεταβατική περιοχή, στο κατώφλι που ορίζει το πέρασμα από τον λαμπρό διαυγή κόσμο του Καρακατσάνη στο σκοτεινό σύμπαν του υπερρεαλιστικού Παπαδόπουλου. Η απουσία της ανθρώπινης μορφής στα περισσότερα έργα της δίνει την θέση της σε ανθρωπόμορφες φιγούρες που εμφανίζονται διεκδικώντας θέση πρωταγωνιστή σε αυτό τον αλλόκοτο μικρόκοσμο που δένει μαζί φυτικά μοτίβα, οικιακά σκεύη και αφηρημένες φόρμες. Η φαντασία εισβάλλει στην εικαστική δημιουργία.

Ο καλλιτέχνης-οραματιστής, ο καλλιτέχνης-ονειροπόλος.

Για τον **Αντώνη Παπαδόπουλο**, ως κεντρική προβληματική αναδεικνύεται η έννοια του σπιτιού: το σπίτι καταφύγιο, το σπίτι φυλακή, μήτρα, θεραπευτήριο, τάφος, φωλιά, ναός, ορμητήριο.

Σε ένα τρισδιάστατο χώρο που εξαντλείται σε τόνους του γκρι και διαταράσσεται μόνο από την τομή ενός εκκωφαντικού κόκκινου ή την αβάσταχτη σιωπή ενός λευκού, ο Παπαδόπουλος καταφέρνει να εκφράσει πηγαία την αίσθηση του παρόντος, το πνεύμα των καιρών μας, μια μόνιμη κατάσταση εκτάκτου ανάγκης: αδιόρατη απειλή, φιλόξενο περιβάλλον, απογύμνωση, μοναξιά, σκοτεινή περιπλάνηση στο μέσα και το έξω, το δημόσιο και το ιδιωτικό, που έχει κατατμιστεί και χάσκει τώρα ανοιχτό σαν τραύμα. Η ελπίδα της ίασης παραμονεύει ίσως στην επόμενη στροφή αυτής της διαδρομής, εκεί όπου μία ξύλινη κατασκευή μεγάλων διαστάσεων, ένα θεραπευτήριο-κουκλόσπιτο, στιβαρό και εύθραυστο συγχρόνως, φιλοδοξεί να στεγάσει αυτούς που δεν έχουν στέγη. Η επιμονή του καλλιτέχνη στην αρχιτεκτονική απόδοση και την αποκάλυψη της δομής των αντικειμένων του βρίσκει εδώ την ολοκλήρωσή της. Το μέσα γίνεται έξω, το κέλυφος ζωντανεύει και αποδίδει την ταυτότητά του σε όσους μπορούν να περπατήσουν τους στενούς διαδρόμους και να ανεβούν τις μικροσκοπικές σκάλες του.

Ο καλλιτέχνης-μηχανικός, ο καλλιτέχνης-αρχινομέτης, ο καλλιτέχνης-αισθητήριο όργανο μιας κοινωνίας σε απόγνωση.

Από την έκπληξη και την προσμονή κάθε ξεκινήματος μέχρι την λειψή κατάληξη μιας διαψευσμένης πορείας. Ένας κύκλος που κλείνει.